

Ο Άγιος Αρτέμιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 08:13 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 09:38

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΡΤΕΜΙΟΣ.

Ο Άγιος Αρτέμιος, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 20 Οκτωβρίου, γεννήθηκε πιθανότατα στην Κωνσταντινούπολη, από ευγενείς γονείς. Έζησε τους χρόνους του Μεγάλου Κωνσταντίνου και ήταν συμμαθητής και συσπουδαστής του γιού του, Κωνσταντίνου. Ήταν ευσεβέστατος και σε συνδυασμό με τα διοικητικά και πολιτικά του χαρίσματα, έχαιρε μεγάλης εκτίμησης από τον αυτοκράτορα. Γι' αυτά του τα χαρίσματα, τον διόρισε Αυγουστάλιο (μικρό Αύγουστο) της Αλεξάνδρειας και όλης της Αιγύπτου, όπου

Ο Άγιος Αρτέμιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 08:13 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 09:38

εργάστηκε με ζήλο και διέπρεψε, στη θέση αυτή.

Όταν λίγο αργότερα, μετά το θάνατο του Μεγάλου Κωνσταντίνου, τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιός του Κωνσταντίνος, οι σχέσεις μαζί του, γίνονται περισσότερο αποτελεσματικές. Μετά από κάποιες επιδρομές, που έκανε ο Κωνσταντίνος, εναντίον των βαρβάρων και έφθασε μέχρι την Ανδριανούπολη, εκτός του ότι ήταν μαζί του και ο Άγιος Αρτέμιος, που έλαβε μέρος στις επιχειρήσεις, χρησιμοποιήθηκε και για να φέρει τα Άγια Λείψανα του Απόστολου Ανδρέα από την Πάτρα, στην Κωνσταντινούπολη. Στην Πόλη, ήδη, είχε ξεκινήσει, να οικοδομείται ο Ναός των Αγίων Αποστόλων και πλησίαζε, η ολοκλήρωσή του. Ήθελε, σ' αυτό το Ναό, να συγκεντρωθούν και να φυλαχθούν, για μεγαλύτερη ασφάλεια τα Ιερά Λείψανα, των Αγίων Αποστόλων.

Ο αυτοκράτορας, προκειμένου, να πραγματοποιήσει τη μεταφορά των Ιερών Λειψάνων, επιλέγει τον Άγιο Αρτέμιο, που είχε μεγάλη ευσέβεια και του λέγει: « Μόλις, προ ολίγου, με πληροφόρησε ο Επίσκοπος Αχαΐας, ότι στην Πελοπόννησο βρίσκονται τα Ιερά Λείψανα των Αποστόλων, Ανδρέα και Λουκά. Σε παρακαλώ, πήγαινε να τα φέρεις γρήγορα, στην Κωνσταντινούπολη».

Ο Άγιος Αρτέμιος, αναχωρεί αμέσως, για την Πάτρα και φθάνοντας, έρχεται σε επαφή με τους Άρχοντες της Πόλης, όπου τους ανακοινώνει, το σκοπό της επίσκεψής του. Οι κάτοικοι του τόπου αντέδρασαν έντονα, γιατί δεν ήθελαν να στερηθούν, τον ανεκτίμητο θησαυρό, που είχαν στη πόλη τους. Όποιες δε μεθόδους και να χρησιμοποιούσε, προκειμένου, να τους πείσει, έπεφταν στο κενό, γιατί έμεναν ανένδοτοι, στις απόψεις τους. Ο Άγιος δεν παρέλειπε να τους υπενθυμίζει, ότι είναι απόφαση του αυτοκράτορα και θα εκτελεστεί, είτε το θέλουν είτε όχι. Μάλιστα δε τους είπε, ότι αν συνεχίσουν να αρνούνται, το ευκολότερο γι' αυτόν είναι να στείλει στρατεύματα και να το πάρει, παρά τη θέλησή σας. Για να μη συμβεί, όμως αυτό, καλό είναι να το δώσετε με τη θέληση σας, ζητώντας του κάποιο αντάλλαγμα, ήταν η συμβουλή, που τους έδωσε ο Άγιος. Εκείνοι, αφού πρώτα συνεδρίασαν, πήραν την απόφαση, να το παραχωρήσουν με τη θέληση τους και να ζητήσουν από τον αυτοκράτορα, να τροφοδοτήσει με νερό την πόλη της Πάτρας, από κοντινή πηγή, που για πολλά χρόνια υποφέρει. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, παραχωρήθηκε το Ιερό Λείψανο του Αγίου Ανδρέα, στον Άγιο Αρτέμιο, ο οποίος με την σειρά του το μετέφερε στην Κωνσταντινούπολη και δεν παρέλειψε να υπενθυμίσει στον αυτοκράτορα, την επιθυμία των κατοίκων της πόλης, που φρόντισε να τους λύσει, το πρόβλημα.

Αυτής της ξεχωριστής τιμής, απολάμβανε ο Άγιος Αρτέμιος, σαν διοικητής Αλεξάνδρειας, μέχρι το έτος 361 μ.Χ., όπου στον αυτοκρατορικό θρόνο ανέρχεται, ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, που παίρνει μια σειρά από μέτρα, εναντίον των Χριστιανών. Χωρίς να καθυστερήσει ούτε λεπτό, ανακηρύσσει, επίσημη θρησκεία του κράτους, την ειδωλολατρία και οι Χριστιανοί θα πρέπει να διώκονται παντού, όπου και αν βρίσκονταν, αλλά και όποια θέση και αν κατέχουν. Έτσι, βρήκαν την ευκαιρία να αποκαλύψουν, όλο το μίσος και την κακία, που έκρυβαν, εναντίον των Χριστιανών. Αρχισαν να κατηγορούν, όλους εκείνους, που έδιδαν τη δική τους μάχη, να κρατήσουν τους Χριστιανούς μακριά, από την πλάνη της ειδωλολατρίας.

Οι πρώτοι που δοκίμασαν την πρωτοφανή αγριότητα των ειδωλολατρών, ήταν δύο Ιερείς από την Αντιόχεια, ο Ευγένιος και ο Μακάριος. Αυτούς ο αυτοκράτορας ζήτησε να τους φέρουν κοντά του, για να τους ανακρίνει προσωπικά, ο ίδιος. Στις ερωτήσεις που τους έκανε, οι απαντήσεις που έπαιρνε, προκαλούσαν τον αυτοκράτορα, ο οποίος άναβε και έσβηνε, από το θυμό του. Χωρίς να χάνει καιρό και μη μπορώντας να ανεχθεί άλλο τις

Ο Άγιος Αρτέμιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 08:13 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 09:38

αποκαλυπτικές Μαρτυρίες των Ιερέων, δίδει εντολή, να τους μαστιγώσουν, αλύπητα.

Την ώρα που βασανίζονταν οι δύο Ιερείς, ήλθε και βρέθηκε δίπλα τους, ο Άγιος Αρτέμιος, που δεν άντεξε να βλέπει, να βασανίζονται οι Μάρτυρες και άρχισε να ελέγχει τον αυτοκράτορα, γι' αυτή του την ενέργεια, λέγοντάς του: « Μην απατάσαι Βασιλέα μου και μην επιχειρείς διώξεις, εναντίον των Χριστιανών, γιατί η Δύναμη του Χριστού μας, είναι αήττητη». Μόλις άκουσε, αυτές τις φράσεις ο αυτοκράτορας, έγινε έξω φρενών και δε μπορούσε να πιστέψει σ' αυτά, που άκουγε. Αμέσως, άρχισε να ρωτά να μάθει, ποιος είναι αυτός, που περιφρονεί τους θεούς των ειδωλολατρών και δεν τους σέβεται, αλλά ούτε σέβεται και το πρόσωπο, του αυτοκράτορα. Δίδει εντολή να τον καθαιρέσουν από το στρατιωτικό αξίωμα, που κατείχε, βγάζοντάς του, τη στρατιωτική ζώνη και του υποσχέθηκε, ότι θα τον θανατώσει, όχι με ένα, αλλά με χίλιους θανάτους. Στη συνέχεια, δίδει εντολή στους δήμιους, να τον μαστιγώσουν, αλύπητα. Οι δήμιοι, χωρίς, να καθυστερούν, άρχισαν να τον χτυπούν και σε λίγο χρόνο, του γέμισαν το αγνό του κορμί με πληγές, όπου έτρεχε, ποτάμι το αίμα. Ο Άγιος Αρτέμιος, τα υπόφερε όλα με καρτερία και Άγγελος Κυρίου, που τον προστάτευε, του γιάτρευε τις πληγές.

Στη συνέχεια ο σκληρόκαρδος και αιμοβόρος τύραννος, ο αυτοκράτορας, δίδει εντολή, να ρίξουν τον Άγιο στη φυλακή, μαζί με τους δύο Ιερείς, Μακάριο και Ευγένιο. Όλη τη νύχτα, έμειναν κλεισμένοι, στην υγρή και σκοτεινή φυλακή, όπου υμνούσαν και δοξολογούσαν το Θεό. Την επόμενη μέρα, δίδει εντολή στους δήμιους, να αποκεφαλίσουν τους δύο Ιερείς, τον δε Άγιο Αρτέμιο, να τον φέρουν κοντά του, για να συνεχιστεί έτσι, το Μαρτύριό του.

Μόλις, λοιπόν, ήλθε μπροστά του ο Άγιος Αρτέμιος, άρχισε να τον καλοπιάνει και να του ζητάει συγγνώμη, για ότι τις προηγούμενες μέρες, του έκαμε. Πίστεψε ο ασεβής, ότι μ' αυτό τον τρόπο θα τον ξεγελάσει και θα τον πείσει να θυσιάσει, στα είδωλα. Όμως, δεν άργησε να εισπράξει, τη θαρραλέα και αποστομωτική απάντηση του Αγίου, που του λέγει: « Θα περίμενα Βασιλέα μου, μετά απ' αυτά που είδες, ότι θα γυρνούσες και θα εγκατέλειπες την ψεύτικη θρησκεία των ειδωλολατρών και θα γινόσουνα Χριστιανός. Ο Χριστός είναι Μεγαλόψυχος και πιστεύω, να σε συγχωρέσει». Ακούγοντας τις φράσεις αυτές ο αυτοκράτορας, γίνεται έξω φρενών και άστραψε και βρόντηξε από το κακό του. Δίδει αμέσως εντολή, να γδύσουν τον Άγιο και να του περάσουν το κορμί και τα πλευρά, με πυρακτωμένες σουβλές. Ο Άγιος, τα υπόμεινε όλα με καρτερία, γιατί Άγγελος Κυρίου τον προστάτευε και του θεράπευε, τις πληγές.

Ο αιμοβόρος τύραννος, έδειχνε να τα έχει χαμένα, με όλα αυτά που συνέβαιναν. Δίδει αμέσως εντολή, να φυλακίσουν τον Άγιο, τουλάχιστο, για να μην τον βλέπει. Στη φυλακή, που βρίσκονταν ο Άγιος, άρχισε να προσεύχεται. Περίπου κατά τα μεσάνυχτα, παρουσιάζεται ο Σωτήρας μας Χριστός και του λέγει: « Αφού εσύ με ομολόγησες, μπροστά στους ανθρώπους, έτσι και Εγώ θα σε ομολογήσω, ενώπιον του Πατέρα μου και να ξέρεις, ότι θα είμαι, συνέχεια κοντά σου». Όμως, δεν παρέλειψε, να του θεραπεύσει και όλες του τις πληγές και εξαφανίστηκε. Ο Άγιος επήρε θάρρος και άρχισε να υμνεί και να δοξολογεί το Θεό.

Το ανθρωπόμορφο τέρας, έδειχνε να το διασκεδάζει και καταφεύγει στην Αντιόχεια, όπου βρίσκονταν το ιερό του Απόλλωνα και προσφέρει θυσία, με την ελπίδα, ότι θα του δώσει κάποιο χρησμό. Επειδή χρησμός δεν έρχονταν, σκέφτηκε να χρησιμοποιήσει τους ιερείς του Απόλλωνα, να αρχίσουν τις δεήσεις και τις προσευχές τους, μήπως έλθει ο χρησμός, που με αγωνία περίμενε. Όμως, αντί να έλθει ο χρησμός, έπεσε φωτιά που κατάστρεψε τους βωμούς του ιερατείου και οι παρευρισκόμενοι, μετά δυσκολίας κατάφεραν, να διασωθούν. Την αιτία του κακού, την απέδωσαν στους Χριστιανούς, που έδωσαν όρκο, να τους

Ο Άγιος Αρτέμιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 08:13 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 09:38

εκδικηθούν. Τους αναζητούσαν παντού, τους συλλάμβαναν και τους κακοποιούσαν. Από την καταστροφική τους μανία, δεν ξέφυγαν οι Εκκλησίες και τα Ιερά Λείψανα, των Αγίων.

Ο τύραννος, έδειχνε αποφασισμένος, να καταστρέψει, όλα τα Χριστιανικά μνημεία, ελπίζοντας, ότι έτσι, θα μαλακώσει ο θυμός του. Του έμενε ακόμη, ο Άγιος Αρτέμιος, που έπρεπε να τον βγάλει από τη μέση, προκειμένου, να ικανοποιήσει, τα κτηνώδη του αισθήματα. Έδωσε, αμέσως εντολή, να τον φέρουν μπροστά του, για να του καταλογίσει την ευθύνη της καταστροφής του ιερατείου του Απόλλωνα, ότι είναι οι Χριστιανοί και ο ίδιος προσωπικά. Ο Άγιος, χωρίς να δειλιάσει καθόλου του λέγει: « Αποφάσισε να με θανατώσεις, με όποιο θάνατο θέλεις. Εγώ μάθε το καλά, ότι ούτε τους θεούς σου λατρεύω, ούτε στις διαταγές σου είμαι διατεθειμένος, να υπακούσω».

Ο αυτοκράτορας, έδειχνε να τα έχει χαμένα, απ' αυτές τις απαντήσεις, που ξεστόμισε ο Άγιος. Άρχισε να χτυπιέται, στον πολυτελή θρόνο, που ήταν καθισμένος. Έτσι, μόλις συνήλθε, απ' αυτή τη ψυχρολουσία, δίδει εντολή στους δήμιους, να σχίσουν στα δύο μια μεγάλη πέτρα, όπου στη μέση της σχισμής, θα τοποθετούνταν ο Άγιος, προκειμένου, να του συντριβούν τα κόκαλα. Όταν την επόμενη μέρα σήκωσαν οι δήμιοι την πέτρα, περίμεναν να δουν τον Άγιο νεκρό και τα μέλη του σώματός του, διαλυμένα. Αυτή τη χαρά, δεν τους χάρισε ο Άγιος, γιατί βγήκε ζωντανός και όρθιος. Άγγελος Κυρίου τον προστάτευε και του γιάτρεψε τις πληγές.

Όμως ο χρόνος, άρχισε να μετρά αντίστροφα, για τον Άγιο. Ο αιμοβόρος τύραννος, κουράστηκε πλέον να βασανίζει τον Άγιο και δίδει εντολή στους δήμιους, να τον αποκεφαλίσουν. Οι δήμιοι, παραλαμβάνουν τον Άγιο και τον οδηγούν, στον τόπο της εκτέλεσης. Ο Άγιος τους ακολουθούσε με προθυμία και χαρά και φθάνοντας, ζήτησε και του έδωσαν την άδεια να προσευχηθεί, που ήταν και η τελευταία του, επιθυμία. Γονατιστός, παρακαλούσε το Θεό, να δεχτεί την ψυχή του και να την αναπαύσει, μετά των Δικαίων και Αγίων Του. Στη συνέχεια, τοποθετεί ο ίδιος, το κεφάλι στην αγχόνη και ο δήμιος του το αφαιρεί.

Ήταν η 20η Οκτωβρίου του 362 μ.Χ. και τη μέρα αυτή, τον γιορτάζει η Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Ευσεβείας τοις τρόποις καλλωπιζόμενος, αθλητικής αγλαΐας, ώφθης σοφέ κοινωνός, προς αγώνας ανδρικούς παραταξάμενος. Όθεν ως λύχνος φωταυγής, των θαυμάτων ταις βουλαίς, εκλάμπεις τη οικουμένη. Αρτέμιε αθλοφόρε, προς σωτηρίαν των ψυχών ημών.

{mp3}ag_artemiou{/mp3}

□ ΠΗΓΕΣ:

1. Ο Μέγας Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας.
2. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.

Ο Άγιος Αρτέμιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 08:13 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 09:38

3. Εκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» Ο Άγιος Αρτέμιος, Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.

4. Απολυτικά Αγίων, Bysmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Αρτεμίου, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσες και όσους φέρουν βαπτιστικά το όνομα του Αγίου, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη Του.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή, να προστατεύονται στη ζωή, από τη Χάρη Του.

Σπήλι, Σεπτέμβριος 2013.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}